Een Bijzondere Verhaal

Shaykh Ḥamūd b. ʿAbdillāh at-Tuwayjirī {رحمه الله} zei:

“

Onder de overleveringen bevindt zich het verhaal dat onze Shaykh ʿAbd Ar-Raḥmān b. Fāris b. ʿAbd al-ʿAzīz al-Fāris ons vertelde. Hij was een inwoner van de stad Riyāḍ. Hij zei: Er kwam een grote vloed in Wādī Ḥanīfah in het jaar 1359H, en deze sleurde de zijde weg die grensde aan de graven van de *Ṣaḥābah* (de Metgezellen) die gedood waren op de dag van al-Yamāmah in het jaar 11H. Hierdoor ontstond een opening in een van de graven aan de kant van de vallei, en het lichaam van de overledene in dat graf werd zichtbaar.

Shaykh ʿAbd ar-Raḥmān zei: Het nieuws bereikte mij terwijl ik in het gebied van Al Jubaylah was, waarop ik snel kwam aanlopen. De plek van het graf lag hoger in de flank van de vallei en was alleen met een ladder te bereiken. Ik bracht enkele houten planken, zette die tegen de rand van het graf en klom naar boven. Ik zag de overledene in zijn graf, zonder enige verandering, alsof hij lag te slapen. Hij was gewikkeld in een witte *Shimlah* (eenvoudige lijkwade) en de *Shimlah* was met *Khawṣ* (palmvezelkoord) om hem heen gebonden. Zijn gezicht, ogen, tanden en voeten waren zichtbaar, en een vlecht van zijn haar, ongeveer een el lang, was naar buiten gekomen en hing buiten het graf.

Hij zei: Ik tilde die vlecht op, stopte hem terug in de lijkwade, en legde mijn hand op de zijkant van zijn gezicht. Het voelde alsof ik de wang van een slapende man aanraakte. Zijn gezicht was wit met een lichte neiging tot bruin. Het zichtbare haar van zijn baard was *Ashmaṭ* (gemengd zwart en wit). Zijn ogen stonden een beetje open. Het palmvezelkoord waarmee de *Shimlah* was vastgebonden was nog steeds groen van kleur, hoewel het uitgedroogd was.

Toen de mensen van al-Jubaylah en de omliggende gebieden hiervan hoorden, kwamen zij kijken en aanschouwden het lichaam.

De imām van al-Jubaylah en het hoofd van de *Commissie voor het gelasten van het goede en het verbieden van het verwerpelijke* gingen naar Shaykh Moḥammad b. Ibrāhīm Āl ash-Shaykh om hem te informeren. Hij beval hen enkele mannen mee te nemen en een draagbaar waarop zij de overledene konden vervoeren, en beval dat zij ’s nachts een graf voor hem zouden graven in het midden van de begraafplaats, hem daarin zouden begraven en de locatie zouden verbergen zodat de mensen niet in *Fitnah* zouden vervallen. Zij voerden dit uit.

Shaykh Ḥamūd zei: Er is geen twijfel dat deze overledene behoorde tot de *Shuhadāʾ* (martelaren) die gedood waren in de strijd die plaatsvond tussen de *Ṣaḥābah* en de volgelingen van Musaylimah al-Kadhdhāb. Het is mogelijk dat hij een van de *Ṣaḥābah* was, want het is wijdverbreid bekend onder de mensen dat de graven op die plek graven zijn van de Metgezellen. Het is ook mogelijk dat hij behoorde tot degenen die met de Metgezellen vochten zonder zelf een Metgezel te zijn. De eerste mogelijkheid ligt dichterbij, en Allāh weet het best.

Tussen de *Slag van Al Yamāmah* en het zichtbaar worden van dit lichaam lagen 1348 jaar. Ondanks deze zeer lange periode bleef de *Shahīd* (martelaar) in dezelfde staat, zonder enige verandering aan hemzelf, zijn lijkwade of het palmvezelkoord waarmee hij was vastgebonden. Hierin ligt een lering voor hen die over gezond verstand beschikken.

”

Bron: *Qiṣaṣ al- ʿUqūbāt wa Al ʿibar wa al-Mawāʿiẓ* | **Pagina** 112 |
Auteur: Shaykh Ḥamūd at-Tuwayjirī